

Frihedskamp – Sanktionspolitik

Realpolitik – Omkostninger

Fortid – Fremtid

Billedet opfatter jeg som symbol på den brede burmesiske befolkningens tro – håb og vilje til at gøre en indsats for at skabe sig en fremtid, hvor fundamentale demokratiske rettigheder er sikret.

Burmas Fremtid?

De mange Ikke-Voldelige demonstrationer rundt om i vor verden mod krænkelse af menneskerettighederne, mod undertrykkelse; eksempelvis i Ukraines vinterkulde – i Mellemøsten og i disse dage i Syrien har ført til resultater. Selv om der er lang vej tilbage, giver de håb. Men de sidste efterretninger fra Ægypten og Libyen vidner desværre om, at indbyrdes stridigheder har givet personer med mangel på moral en indflydelse, som kan tydes som, at ofrene var forgæves, og at resultaterne er til at overse.

De internationale krigsforbryderdomstole er et vink med en vognstang om, at diktatorers forbrydelser kan blive straffet. Dermed har man givet nogle af forbryderne stof til eftertanke. Den opblødning, vi kan skimte i Burma, kan måske have sin baggrund i dette.

Umiddelbart vurderer jeg, at skabelsen af et Burma med et demokrati, som kvalitativt kan sammenlignes med europæiske vil være mere end et kunststykke, al den stund et væld af faktorer lægger hindringer i vejen.

I de følgende afsnit vil jeg forsøge at belyse nogle af disse med oplysninger hentet på nettet, fra TV og dagbladene Berlingske Tidende og Information.

Økonomiske inden og udenlandske interessers indflydelse

Eksempler:

1997 USAs præsident Clinton indfører sanktioner pga. undertrykkelsen af folket, og at Burma pt. er verdens største leverandør af narko. Tre pensionerede amerikanske diplomater ankommer til Rangoon og modtages med «åbne» arme af juntaen. Officielt skulle de medvirke til bekæmpelse narkovirksomhed, uofficielt at få præsident Clintons sanktioner ophævet.

Juntaen bekæmpede officielt narkovirksomheden med organisationen SLORC og ledende personer herfra inviterede repræsentanter fra FN og udenlandske diplomater til en «hapening» med etniske ledere i Wa bjergene. Her brændte man narkotika af og har siden årligt gentaget spøgen for, at juntaen kan vise sin gode vilje i menneskeheds tjeneste.

Produktion og handel med narkotika er dog steget lige siden.

Nogle satsninger lykkedes for juntaen. Den største og vigtigste gælder olie og gassektoren med udviklingen af to offshore felter, Ynada og Yetagun. I **1995** lykkedes det juntaen at forhandle en forsyningsaftale på plads til en værdi af en milliard dollar med det statslige thailandske energiselskab PT-TEP, det franske multinationale selskab Total og den amerikanske olie gigant UNOCAL.

Kontrakten omfatter en 30-årig udnyttelse af naturgas, som skal transporteres i land i Thailands vestlige provins Ratchaburi. På Burmas side er partnerselskabet Burma Oil and Gasenterprise MOGE.

Ved operation Åndekonge ryddede juntaen skoven ved mandlige og kvindelige tvangsarbejdere i det område, som naturgasledningen fra et felt i Andamahavet går igennem. Når arbejdet om dagen var slut, blev de kvindelige tvangsarbejdere voldtaget af soldater.

1988:

Aung San Kyi vender hjem til Burma fra Japan for at pleje sin syge mor.

Det kommer til voldsomme folkelige opstande og omkr. 3.000 bliver dræbt af militærestyret. Militærkup. Aung San Kyi går ind i ledelsen af oppositionspartiet: Den nationale Liga for Demokrati. (DNL)

Hun modtog i **1990** Raftoprisen.DNL

1991

Aung San Kyi får Nobels fredspris for sin kamp for demokrati i Burma, men blev da sat i husarrest af regimet, og hun er derfor blandt de få som har modtaget Fredsprisen in absentia.

Man anslår, at juntaen vil have en årlig indtægt på 400 millioner dollar, hvorfor man for at sikre gasledningen har placeret 20.000 soldater i området. Olieselskaberne har været smarte, idet man lod juntaen udføre overtrædelserne af menneskerettigheds-konventionerne – inkl. etnisk udrensning, for senere at hævde, at disse forbrydelser var sket uden deres vidende.

Talsmanden for det britiske Premier Oil udtalte: Vi er tilfredse med, at der ikke finder krænkelser sted i de områder vi er ansvarlige for. Skulle der ske krænkelser, vil vi indberette dem til vores samarbejdspartner. (Som var militærjuntaen ÅS. – God dag mand - økseskaft.)

Stormagternes realpolitik – Sanktionspolitik

er vidnesbyrd om passivitet, når man ikke umiddelbart kan høste fordel ved at gøre en indsats og ellers, at man bag kulisserne fører en politik som kynisk kaster store befolkningsgrupper ud i lidelser og død. Eksemplerne er beklagelsesvis mange – for mange, når de bliver afsløret.

Eksempelvis: Sovjets indgriben i Afghanistan – USAs levering af militært isenkram til Taliban betalt med narko – USAs levering af militært isenkram til de burmesiske stammers «frihedskrig» betalt med narko, som velsagtens for en stor dels vedkommende havnede i USA.

Udenlandske begivenheder med afsmittende virkninger

Den kolde Krig

Kulturrevolution i Kina 1966 - 69;

Pol Pots terrorregime i Cambodia 1975 - 79

Murens Fald i 1989

Massakren på Tiananmen pladsen i Kina i 1989

Burmas produktion og eksport af illegal opium og heroin vurderes gennem 1990. erne til at være verdens største, og at indtægter fra salg af narko hvidvaskes i oversøiske banker. (Kina) Det antages, at juntaens andel af de hvidvaskede formuer er brugt til indkøb af militært isenkram, da militærbudgettet siden 1988 fordobledes og udgør 40 % af statsbudgettet.

1989 Burmas junta udtalte: «*Vi sympatiserer med Folkerepublikken Kina efter de uroligheder af samme karakter, som dem vi oplevede.*».

1990: Burma købte militært udstyr for 1,4 milliarder dollar af Kina.

Før folkeoprøret i 1988 vurderedes Burmas væbnede styrker at omfatte 180.000 mand – få år efter leveringer fra Kina var dette steget til 325.000 for hæren, 100 kampvogne, flåden 10.000 mand med 68 patruljebåde, Luftvåbenet 9.000 mand, 113 kampfly og 29 kamphelikoptere.

Burma er fra naturens hånd et rigt land, men 40 års isolation og undertrykkelse har sat landet årtier tilbage i udvikling.

Ifølge FN bruger diktaturet 200 % mere på militæruddgifter end på sundhed og uddannelse.

Årsager til Fattigdom i u-lande

En væsentlig årsag til sult – nød og elendighed i flere ulande (Afrika – Bangladesh) er de høje fødselstal – som med rette kan betegnes som befolknings-eksplosion. I Burma mødte vi ikke en «overflod» af børn, årsagerne hertil kan søges i forskelle imellem religioner som buddhismen og islamismen.

I Burma kan kvinder bevæge sig frit, de synes ligeberettigede med mændene, de er selvstændige og er næppe sexobjekter som i den arabiske verden. Overgreb – undertrykkende voldsforbrydelser i nævneværdigt omfang mod kvinder har vi ikke kunnet påvise.

Befolkningsvækst: 1 % (2011) Børnedødelighed 87 pr 1000 fødte. En tredjedel af børn under 5 år er undervægtige. Mænds levetid 54 år - kvinders 59

Anvendelse af prævention blandt kvinder (15-49 år): 34 % (2005)

HIV/AIDS blandt den voksne befolkning (15-49 årige): 1.3 % af samlede befolkning (2005)

Kludetæppekrig – våbenhvileaftaler

I perioden 1948 til 1988 var Burma hærget af kludetæppekrige mellem de mere end 100 forskellige etniske befolkningsgrupper. I mangt og meget er der lighedspunkter med årsager til krigen i Jugoslavien: – magtbegær – religiøse forskelle – nationalisme – overophedet idealisme og nationalisme.

Deltagere i krigene var i en periode Burmas kinesisk støttede kommunistparti og 11 etniske grupperinger i Den Nationale Front. Ved «dygtigt» diplomati – (selv de mest beskidte kneb blev brugt) – men med korrupsion som det fremtrædende element, får Juntaen splittet sammenholdet indenfor oprørsbevægelserne og indgår en række separate våbenhvileaftaler, påvirket i nogen grad af udviklingen ude i den store verden, men primært indgået ved at medvirke og tillade produktion og handel med narko.

Diktaturets omkostninger

Kampene i Khan og Shanstaten sendte over 30.000 burmesere på flugt ind i Yunnan provinsen i det sydlige Kina, derudover titusinder, som blev interneret i tre flygtningelejre i Thailand. Man har ikke omtalt de islamister i nord, som i en program flygtede ind i Chittagon Hills i Bangladesh. Her opholdt de sig i længere tid uden at modtage nogen form for hjælp.

Da nøden fik et katastrofalt omfang, søgte de tilbage til Burma for at overleve. Her blev de forfulgt på floderne med maskingeværild fra fartøjer, som var leveret af Danmark som u-landshjælp. Disse fartøjer skulle efter aftale udføre fiskeriinspektion, men et kynisk styre brød også denne aftale.

Dræbte og invaliderede

Jeg har ikke kunnet finde præcise opgørelser over dræbte og invaliderede under krigshandlinger i mere end 26 år, men tallet er givetvis titusinder.

Sult – underernæring – manglende uddannelse er et paradoks i et frugtbart land, som dertil er rigt på råstoffer og mineraler. Det er karakteristisk for diktaturets generaler, at de ved korrupsion kynisk har raget til sig og forsømt blot en nødtørftig udvikling af en befolkning, som vi kun kunne opfatte som åben, venlig – tolerant – og frem for alt flittig og initiativrig, når de ikke var forhindret af tvangsarbejde som slaver. 250.000 flygtede til Kina – Indien – Thailand og Banglaesh (Arakan muslimer)

Guds hær af Det hellige Bjerg

Kristne missionærer (baptister) fik især i Karenstaten en uforudset indflydelse, da folket supplerede kristendommen med sin oprindelige åndetro. Det gav sig bl.a. udslag i at to drenge på henholdsvis 9 og 12 år opfattedes af karenske (kristne) oprørsstyrker i at have overnaturlige evner – de skulle bl.a. kunne hidkalde åndekrigere, hvis man var i knibe.

De hellige krigere blev nedkæmpet af thailandske og burmesiske specialstyrker i forbindelse med deres gidseltagning af 100 hospitalspatienter. Efter befrielsen af gidslerne udbrød en sand jubel.

Gidsler berettede dog til journalister, at flere af de karenske partisaner havde overgivet sig med hænderne i vejret, men de blev klædt af og efterfølgende dræbt med et skud gennem hovedet.

Børnesoldater blev brugt af alle de stridende parter

Turisme

Burmas valuta benævnes kyat. Kursen var officielt seks kyat for en dollar. På det sorte marked var kursen 500 – 700 for en dollar. Valutasituationen kan sammenlignes med Jerntæppelandenes under Den kolde Krig. Når man færdedes på gader og stræder bag Jerntæppet, blev man tilbudt veksling til en ganske kurs anden end den officielle. Derfor havde man tvangsveksling ved indrejse, hvilket også gjaldt for Burma i 1996.

Eksempel af hensyn til forståelsen

Kursen for legal vestlig D mark og øst mark var ca. 4 danske kr.

Illegal veksling i bank i København – kurs fire østmark for en krone.

Købekraften, for varer, som kunne opdrives, blev dermed øget, da priserne således blev reduceret fire gange. Juntaen har siden 1996 forgæves anstrengt sig for at tiltrække turister i stort tal for at afbøde den katastrofale mangel på fremmed valuta.

Infrastrukturen – restaurering af turistmål som eksempelvis pagoderne, bygning af luksushoteller og guesthouses foregik ved tilsidesættelse af de internationale normer for restaurering og ved brug af tusinder af tvangsarbejdere, tvangsflytninger, ulovlig og hensynsløs beslaglæggelse af privat ejendom. Udover disse årsager til den udeblevne strøm af turister skal tillægges forbud mod færdsel i områder med krigshandlinger

Propaganda

USDA: Juntaen opretter Union Solidarity and Development med et et anslået medlemstal på 11 mio. Alle offentlige ansatte er obligatorisk medlem. «Dusører» blev givet til fremmødte ved hyldest – eller protestdemonstrationer organiseret af Juntaen. Plagiat fra det tidligere Sovjet.

Propagandaen havde lighedspunkter med Nazitysklands og Sovjets – naiv – svulstig, nationalistisk med militaristiske overtoner, men alligevel med en vis virkning.

Årligt modtaget ulandsbistand: 144,7 mio. US \$ (2005)

Udlandsgæld: 5.680,4 mio. US \$ (1998)

08.01.2012 Afskrift:

Dansk minister er i disse dage i Burma for at få indtryk af udviklingen i landet, hvor der efter flere årtier med diktatur nu er begyndende positive tegn på en demokratisk udvikling.

Udviklingsminister Christian Friis Bach (R) har netop besluttet at fordoble den danske udviklingsbistand til Burma fra cirka 50 millioner til 100 millioner kroner om året. *Jeg har set, hvordan der er tændt et håb i befolkningen om, at deres svære situation nu kan blive forbedret. Burmeserne er blandt verdens fattigste folk, og de har behov for støtte for at kunne udvikle deres land,* siger ministeren.

Er der trods alt håb?

Tiden efter afholdelse af valget i april 2012 vil vise det. Vil juntaen nu som tidligere bryde løfter og aftaler?

Det vil kræve radikale ændringer af menneskers holdninger – moralsk og etisk at skabe et demokrati i Burma. Er det en optimistisk vurdering at håbe på, at vil lykkes?

Måske! Men det vil tage generationer! Jeg troede efter Anden Verdenskrig, som man gjorde efter Første Verdenskrig, at krigenes vanvid i sig selv ville være overbevisende nok til at forhindre nye krige – nye overgreb – nye folkemord, men jeg tog fejl. Mit stille håb og mit formål er, at du erkender, at også du er noget – du og dine beslutninger har betydning ikke kun for dig selv – men også for dine medmennesker.

Moralske – etiske overvejelser

Militærdiktaturet i Burma har mange lighedspunkter med den terror som det nazistiske voldsherresømme havde udsat os danske for under besættelsen 1940 – 45 i de fem forbandede år. Dengang gik jeg som smededreng til modstand mod den nazistiske undertrykkelse i sabotagegruppen BOPA.

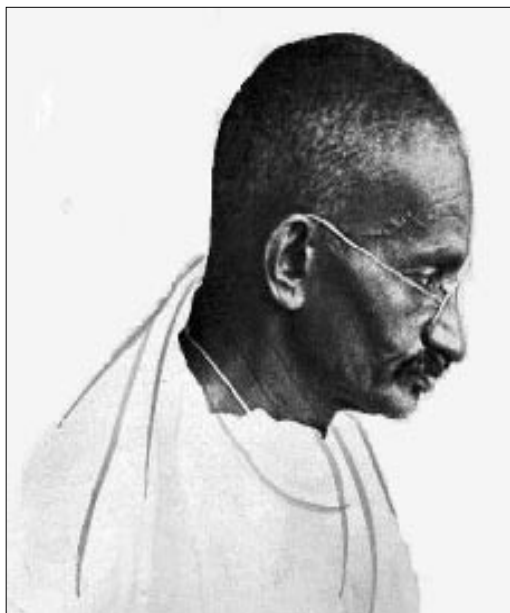
Som ung, som kristen, som pacifist havde jeg og kammerater diskussioner om, hvor grænsen går, for om man kan bruge vold uden at sætte sine idealer over styr. Kristendommens bud – du skal elske din næste – du må ikke ihjelslå er klokkeklare. Resultatet af vor tvivl blev:

Da vi var afskåret fra at bekæmpe nazisternes voldsregime med demokratiske midler, kunne vi tillade os at bruge vold = væbnet kamp. Denne forudsatte dog, at vi begrænsede skaderne på ejendom og tab af liv og førlighed. Denne noget hjemmestrikkede filosofi blev igennem besættelsesårene modstandsbevægelsens og resulterede i landsmænds accept af modstandskampen.

Da Aung San Suu Kyi går ind for, at løse på Burmas problemer med Ikke-Vold som våben, følger hun i sin fars general Aung Sans fodspor.

Det vil derfor være nærliggende, at se på hans forhold til Ikke-Vold og nævne de bedst kendte fortalere for Ikke-Vold, nemlig Mahatma Gandhi, Nelson Mandela og Martin Luther King.

Gandhi besejrede den engelske kolonimagt

Krigens særlove blev opretholdt, hvilket betød, at myndighederne (englænderne) kunne arrestere og fængsle uden om retsvæsenet, derudover fortsatte censuren, hvilket betød, at to af Gandhis bøger blev forbudt. Gandhi var rystet over dette bedrag og opfordrede inderne til at nedlægge alt arbejde den 6. april 1919 og i stedet faste og bede i protest mod loven.

Martin Luther King bekæmpede racismen i USA.

Nelson Mandela bekæmpede det rassistiske Apartheidstyre i Sydafrika.

1914 – 18 Gandhis loyalitet overfor England ændredes efter Første Verdenskrigs afslutning og hvorfor så det? Han havde organiseret et indisk ambulancekorps i lighed med det, han havde organiseret under Boerkrigen i Sydafrika, men dertil opfordrede han indiske frivillige til at melde sig til engelsk krigstjeneste.

Gandhi hævdede, at som borgere under en engelsk regering var det en pligt at kæmpe for imperialisterne. Han var naiv nok til at tro, at en sådan loyalitet ville blive belønnet, men han blev skuffet, da englænderne brød sine løfter.

Gandhi og «freden» i München

1938 Ved Freden i München forrådte England og Frankrig Tjekko-Slovakiet, da man for at udsætte den kommende verdenskrig «solgte» Sudeterområdet til Nazi-tyskland.

Afskrift i uddrag: Mennesket og Magten: januar 1939:

Gandhi skrev følgende til den Tjekko-Slovakiske regering:

«Den fred, der blev vundet i München, er en sejr for voldsanvendelse, men den er også dens nederlag.

Tjekkoslovakiet var en lære for mig og os i Indien.

Tjekkerne kunne intet andet gøre, da de så sig forladt af deres to mægtige allierede.

Og dog vover jeg at påstå, at hvis de havde kendt brugen af Ikke-Vold som et nationalt forsvarsvåben, så ville de have stået op mod hele Tysklands magt og Italiens oven i købet. **(Den tror jeg ikke på. ÅS)**

Tjekkerne skal vide, at Forretningsudvalget for den indiske Nationalkongres led med dem, da deres dom blev fældet. Smerten var til en vis grad egoistisk, men des mere ægte. For skønt vi numerisk er en stor nation, så er vi efter europæiske forhold, det vil sige i henseende til organiseret vold, mindre end Tjekkoslovakiet.

Vor frihed er ikke bare truet, vi kæmper for at genvinde den

Tjekkerne er fuldt bevæbnede, vi er ubevæbnede..... Tjekkerne skal vide, at Forretningsudvalget for den indiske Nationalkongres led med dem, da deres dom blev fældet. Smerten var til en vis grad egoistisk, men des mere ægte. For skønt vi numerisk er en stor nation, så er vi efter europæiske forhold, det vil sige i henseende til organiseret vold, mindre end Tjekkoslovakiet.

Vor frihed er ikke bare truet, vi kæmper for at genvinde den

Tjekkerne er fuldt bevæbnede, vi er ubevæbnede..... Demokratiet frygter blodsudgydelse». Afskrift slut.

Gandhi overså imidlertid, at nazisterne havde myrdet eller anbragt modstandere i tugthuse eller KZ-lejre. 162.734 tyskere sad i beskyttelsesarrest (kz-lejre), 27.396 var under anklage for politisk virksomhed, 112.432 var dømt for politisk virksomhed. Oppositionen var kvalt. Modstandere af nazismen var flygtet til udlandet, anbragt i tugthuse og KZ-lejre eller slet og ret myrdet.

**Den tyske pastor Niemüller konstaterede tørt,
at da han endelig protesterede,
var der ingen til at høre på hans protester.**

Nogle af Gandhi udtalelser kan måske vække til eftertanke:

«Hvad, der vindes med vold, tabes ved vold».

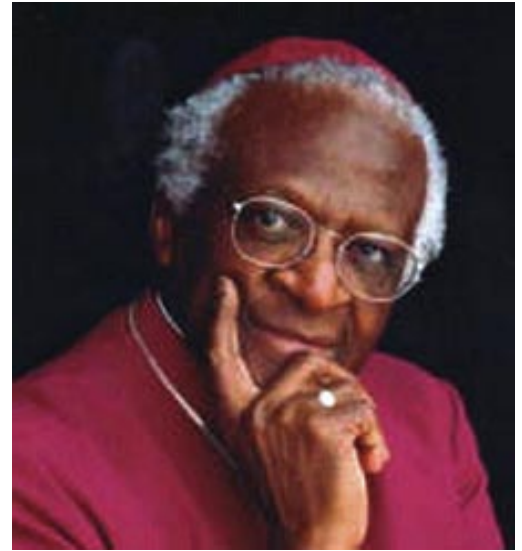
«At tilgive er den modiges smykke».

Nelson Mandela betingede sig, da han godkendte den sydafrikanske frihedskamps overgang fra Ikke-Vold med Civil – Ulydighed som våben til en voldelig kamp, at denne skulle tage hensyn til sagesløses liv og ejendom.

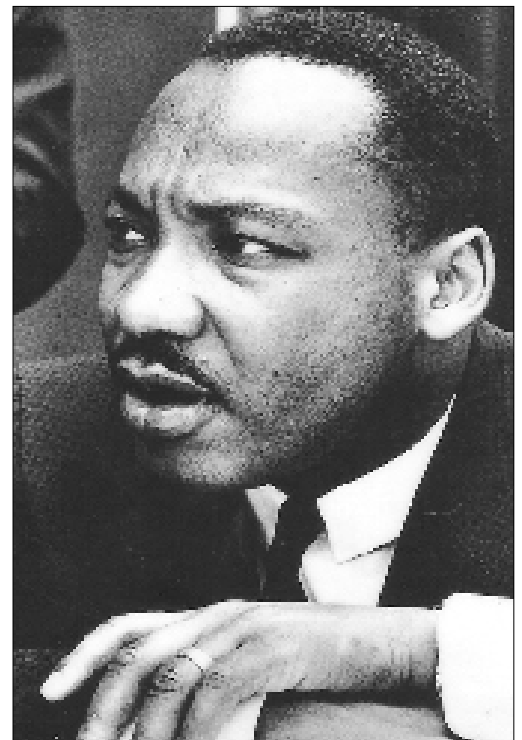
I modsætning til Krigsforbryderdomstolen i Nürnberg efter Anden Verdenskrig havde man i Sydafrika på forhånd vedtaget, at alle uanset hvilke forbrydelser mod menneskeheden, de havde begået, ville de ikke blive straffet.

Desmond Tutu var metropolit for den anglianske kirke i Sydafrika og ærkebiskop af Cape Town fra 1986 – 1996. I 1984 modtog han Nobels Fredspris og i 1995 blev han udpeget af Nelson Mandela til at lede Sandheds og Forsoningskommissionens arbejde i Sydafrika. Dette arbejde blev afsluttet i oktober 1998.

Det lykkedes for Martin Luther King i spidsen for borgerrettighedsbevægelsen at ændre USA's lovgivning, og dermed i højere grad sikre negres rettigheder uden brug af vold. Han fik Nobels Fredspris.

Men han blev myrdet af rascister.

Glimt af General Aung Sans indsats for Burmas selvstændighed.

Aug San bliver født 13. feb. 1915 – myrdes sammen med seks andre ledende politikere 19. juni 1962 – han blev kun 47 år. Hans virke er præget af hans personlige egenskaber, som afviger fra andre ledende personer, i et land, der er præget af Englands og Japans racistiske behandling af Burmas folk – et land med to plager – splittelse og jalousi – udmøntet i kaos – ustabilitet – svig og bedrag.

Anden Verdenskrig brød ud september 1939

Aung San deltager i den nationalistiske organisation Freedom Blocs bestræbelser på at fremskaffe våben til en fremtidig krig mod den engelske kolonimagt for Burmas selvstændighed. Englænderne trevler organisationen op, arresterer flere ledere, men Aung San slipper bort og går under jorden.

Han sejler til Kina august 1940 og forsøger uden held at få kontakt til kinesiske kommunister, men får i stedet kontakt til den japanske efterrettingsagent Keiji Suzuki (for hvem det lykkedes at lukke Burmavejen) og rejser med denne til Japan. Her erklærer man, at man vil støtte burmeserne i deres kamp mod den engelske kolonimagt for selvstændighed.

Aung San og 30 andre kaldet kammeraterne bliver trænet på øen Hainan i guerilla krigsførelse, derfor beskylder kritikere Aung San for forræderi og for at invitere til den japanske invasion af Burma, som finder sted i 1941.

Forklædt som kinesisk sømand vender Aung San til bage til Burma **februar 1941**, bliver udnævnt af japanerne som øverstkommanderede oberst for den burmesiske uafhængighedshær og deltager med japanerne i kampene mod engelske styrker og han bliver i oktober 1943 dekoreret af den japanske kejser. Men den japanske undertrykkelse af burmeserne er så brutal, at stemningen vender, ønsket og kravet om uafhængighed forstærkes.

Burma National Army organiseres i hemmelighed med Aung San som krigsminister, og man søger kontakt med den engelske hærledelse for at få kampen koordineret mod Japan.

Situationen har en vis lighed med den danske befolknings kovending fra «samarbejde» med besættelsesmagten og til den krigsretstilstand, der blev indledt med Folkeoprøret den 29. august 1943.

Aung San er overbevist om, at fredelig sameksistens mellem de mange etniske minoriteter kun kan ske ved dannelse af et føderalt samfund, derfor afholder han møder med karenerne og opfordrer til fred og forståelse.

For at samle de mange modstridende opfattelser dannes Anti Fascistisk Organisation. Den fælles kamp afsluttes og en sejrparade afholdes i Rangoon og en civil regering dannes i oktober. Herefter deltager Aung San i forhandlingerne om Burmas selvstændighed i London med Labours leder premiereminister Atlee.

Det uafhængige Union of Burma blev erklæret den **4. januar 1948.**

Billedet af Aung San er broget – bedømmelserne er ret så varierende – datteren fremhæver hans statsmandskundskab baseret på pålidelighed og ærlighed – primært må han opfattes som symptom på det kaos, Burma befandt sig i, men han var respekteret og beundret af flertallet i det burmesiske folk, værdier som er overført på hans datter Aung San Suu Kyi, og som vil få en afgørende rolle ved det kommende valg i april 2012.

Forventninger ved valget i april 2012!

- 1.** Vil Den nationale Liga (DNL) gentage den overvældende valgsejr fra 1988?
- 2.** Vil militærjuntaen igen tilsidesætte valgresultatet?
- 3** Vil juntaen evt. i samarbejde med inden eller udenlandske kapitalistiske interesser forsøge at bevare magt/indflydelse i det tomrum, der tidsmæssigt vil opstå, når og hvis et parlamentarisk, demokratisk styre skal dannes?
- 4** Hvis de vil, hvor ligger deres grænseværdi for endnu en gang at bruge terror – i form af mord – tortur – massakrer?
- 5** Vil landet opleve eksplosive hævnhandlinger, som efterdønninger af de grusomheder og andre forbrydelser, der er begået under det mangeårige militærdiktatur?
- 6** Vil man indføre en forsoningskommission, som den vi har set under Desmond Tutos ledelse i Sydafrika?
- 7** Kan/vil internationale organisationer (FN – EU) medvirke, øve indflydelse til, at et nyt demokrati med kvaliteter, som kan accepteres?

En besvarelse af disse spørgsmål er for nærværende rent gætteri; måske skal man henvende sig til en spåkone - bedst vil nok være at iagttage udviklingen fra sidelinjen i den kommende tid, som antagelig vil tage år.

Ad 1. Onsdag d. 18. jan. 2012

Demokratiforkæmper og oppositionsleder Aung San Suu Kyi har onsdag afleveret en erklæring om, at hun officielt stiller op for partiet National Ligaen for Demokrati (NLD) og **dette vil kunne få en plads i Burmas civile regering**, hvis hun bliver valgt til parlamentet 1. april. Den tidligere vinder af Nobels fredspris registrerede sig hos landets valgmyndigheder og opstiller i en kreds i nærheden af hovedstaden Rangoon.

Sandsynligheden taler for, at den jordskredssejr hun fik i 1988 gentages.

Aung San Suu Kyi udtaler: *«Vi kan ikke betragte det som et ægte frit og retfærdigt valg, hvis vi tænker på, hvad der er sket i de sidste måneder. Der har været hærværk mod National Liga for Demokratis plakater og mange forsøg på at skræmme folk,»*

«Vi har endnu ikke set et gennembrud, men vi er godt på vej mod det,» sagde San Suu Kyi sidste uge.

I mellemtiden er hun blevet syg.

Har hun ret?

Fængselsmyndighederne i Burma oplyste fredag i sidste uge, at man ville løslade en af landets mest kendte politiske fanger og demokratiforkæmper, Min Ko Naing, sammen med 650 andre fanger.

Min Ko Naing spillede en central rolle i det prodemokratiske oprør i 1988, hvor tusinder af demonstranter blev dræbt.

Min Ko Naing betragtes som Burmas mest fremtrædende demokratiledere efter nobelprismodtager Aung San Suu Kyi.

300 fanger er sat fri i Burma

Løsladelsen skete fredag. Da styret gav i alt 650 fanger amnesti. Men det var da ikke klart, hvor mange politiske fanger der var i blandt.

Ifølge Burmas indenrigsminister, generalløjtnant Ko Ko, står 302 af de løsladte på en liste over politiske fanger, som er stykket sammen af en politisk gruppe. Generalløjtnanten nævnte ikke navnet på denne gruppe, men det menes at være nobelpristager Aung San Suu Kyis parti, Den Nationale Liga for Demokrati (NLD). Suu Kyi hævdede et døgn før løsladelserne, at endnu flere løsladelser af politiske fanger er på vej i den nærmeste fremtid. Det er hun blevet lovet af regeringen bag lukkede døre.

«Men der er et lille problem, vi skal have løst,» uddyber hun. Djævelen er nemlig i detaljen, da ingen rent faktisk ved, hvor mange fanger, der er bag lås og slå i Burma.

Vi har en liste med 700 politiske fanger, og det er flere end de 500, der er på den liste, regeringen har fra fængselsmyndighederne, men langt fra de 1.300, som vi har på vores liste.»

Aung San Suu Kyi, opfordrer til politiske reformer, mere demokrati og frihed i en tale **på landets statskontrollerede tv.**

Hun opfordrer også til øget pressefrihed og et stærkere og mere upartisk retsvæsen i landet.

«Vi skal have love, der beskytter befolkningen. Kun i et retssamfund kan mennesker føle sig fri for frygt og et demokratiske system kan skabes,» siger hun.

Den historiske tale, hvis indhold er offentliggjort en dag før talen sendes, indeholder også en opfordring til, at undertrykkende love ophæves.

Talen, der allerede **kan ses på Internettet**, kommer forud for parlamentsvalget 1. april, hvor den tidligere Nobelfredspris-modtager stiller op.

Forud for valget har Burmas regering besluttet, **at alle opstillede partier får adgang til at tale til vælgerne** i et 15 minutter langt indslag, hvilket er nyt og ses som en åbning over for oppositionen i landet.

Udenlandske iagttagere siger, at styret i Burma er interesseret i at få Aung San Suu Kyi indvalgt i det nye parlament for at give regeringens reformprogram øget legitimitet og troværdighed.

Ad. 2. Vil militærjuntaen igen tilsidesætte valgresultatet?

Hendes parti beskylder regeringen og militærstyret for at stå bag 29 ulovligheder i valgkampen, Flere vurderer dog, at folkets opbakning til Aung San Suu Kyi er så stor, at hun kan regne med et godt valg trods chikanen fra militærstyret. Hun har en reel chance for at komme ind i parlamentet,»

Hæren er splittet – afgørende bliver hvem, der får magten

Trods det, at de beholder stor indflydelse, er det langt fra med glæde eller stolthed, at mange af dem har måttet vende ryggen til deres militære identitet til fordel for en alt andet lige mere usikker – og potentielt mindre lukrativ – politisk tilværelse.

Deres retræte giver plads til, at en ny generation af lidt yngre, det vil sige, at 40 – 50 årige militærpersoner kan rykke op i hierarkiet og det kan forstærke splittelsen mellem to ledende fraktioner i militæret.

Den ene udgøres af de nyslåede «militærparlamentarikere», der gennem de seneste årtier har gaflet til sig af landets rigdomme – fortrinsvis gas og andre naturressourcer – og sat sig tungt på magten.

Den anden ledende fraktion er officerer nær ved – men endnu ikke helt i – toppen af hierakiet, der fortrinsvis ser sig selv som landets beskyttere, som er bekymrede over den omfattende korrupsion og ønsker, at militæret får en mere tilbagetrukket rolle i forhold til politik og økonomi. De to fraktioner er udklækket på hvert sit militærakademi og har deres egne grupper af trofaste følgesvende, som kan have et vist lighedspræg med Hitlers SS.

Måske findes der blandt den næste generation af militærledere en gruppe, der har potentialet til at være mere liberal og reform orienteret, og ikke er overbevist om juntaens propaganda, men skammer sig over militærets opførelse, er flove over det internationale samfunds fordømmelser og identificerer sig med den lidende befolkning. Men hvor dybt stikker uenighederne, og hvor meget forandring kan den nye generation bringe med sig? Ikke særlig dybt og ikke særlig meget er konklusionen.

Alt er på militærets side

Der er således ingen tegn på, at uenighederne vil føre til en splittelse af militæret eller en ny mere demokratisk retning.

Selv fornuftige og patriotiske officerer vil ikke sætte deres karriere på spil for at promovere vestlige rettigheder. De militærfolk, der de seneste 20 år har givet indtryk af at ville søge forsoning eller interaktion med det internationale samfund, er enten blevet skubbet til side, sendt ud af landet, tvangs-pensioneret eller er endt i fængsel.

Trods eksistensen af forskellige fraktioner gennem årene har det aldrig ført til en splittelse af militæret.

Barnebarn af Burmas tidligere FN-generalsekretær U Thant, sætter sin lid til, at de nye kræfter vil være bedre teknokrater, men også han tvivler på deres demokratiske tilbøjeligheder.

«Militæret står om noget tættere sammen nu end tidligere og har en meget klar økonomisk og politisk linje. Demokratisering og forsoning er langt nede på deres prioriteringsliste», siger han.

Den nye generation inden for militæret har samme målsætninger som den foregående, men demokrati er tilsyneladende af endnu mindre betydning for de yngre. De vil ikke være mere tilbøjelige til at overgive magten til demokratisk-valgte politikere. Spørgsmålet er, om de vil lytte til og tage imod råd fra teknokrater, eksperter, økonomer og akademikere. Det har militærregimet ikke gjort indtil nu. Hvis den nye generation vil have interesse i at formindske fattigdommen samt forbedre sundheds- og uddannelsessituationen, vil det ikke nødvendigvis gøre dem mere demokratiske.

Ad. 4 Terror; hvem står bag?

Hvis militærjuntaen ikke vil afgive magt, hvor ligger deres grænseværdi for endnu en gang at bruge terror- i form af mord - tortur - massakrer?

Torsdag d. 29. dec. 2011

Mindst 17 personer er omkommet, og snesevis er såret ved en voldsom eksplosion i Burmas finansielle centrum Rangoon.

«Vi forsøger fortsat at få overblik over omfanget af ulykken,» siger en embedsmand. Øjenvidner siger, at eksplosionen skete i en bygning med butikker med medicinsk udstyr og produkter. «Vi hørte et meget højt brag, og derefter så vi ild og røg stige op fra stedet. Mange bygninger rystede. Årsagen til eksplosionen er endnu ukendt. Men ifølge myndighederne er der ikke tale om en bombe. Burma og Rangoon har ellers været ramt af flere bombeeksplosioner over de seneste år.

Den 14. november i år eksploderede en bombe i den nordlige del af landet og dræbte mindst 10 personer, deriblandt to kvinder.

Mindst 23 – heraf 15 børn – blev såret ved eksplosionen. I april mistede ni mennesker livet i tre bombeeksplosioner, mens mindst 75 blev såret. Det angreb var rettet mod en buddhistisk festival.

Ad.6 Militærjuntaen har tidligere givet amnesti – vil en forsoningskommission blive aktuel nu?

Ad. 7 Internationale reaktioner

Løsladelsen omfatter flere prominente fanger, og den er blevet hyldet af vestlige regeringer, der længe har krævet, at politiske fanger sættes fri.

8. januar 2012

Den danske udviklingsminister, Christian Friis Bach (R), er netop kommet hjem fra et tredages besøg i landet, og også han glæder sig over den seneste udvikling.

Det er et ubetinget positivt skridt. Det var et af de krav, vi fremførte, da vi mødtes med seks ministre og præsidenten.»

Danmark fordobler sin bistand til Burma til et pengebeløb på 100 millioner kroner om året. Ministeren lægger vægt på, at der er spirende positive tegn på en demokratisk udvikling efter flere årtier med diktatur.

«Jeg har set, hvordan der er tændt et håb i befolkningen om, at deres svære situation nu kan blive forbedret,» udtaler Christian Friis Bach.

«Vi vil støtte de folkelige bevægelser, der arbejder hårdt for at udvikle demokratiet og dermed skaber forudsætningerne for både sociale, økonomiske og politiske reformer, det er fortsat vores politik, at Danmark på alle måder skal boykotte alt, der kan føres tilbage til militærstyret», forklarer Christian Friis Bach.

Juntanens folk sidder dog fortsat på en del af økonomien i landet - herunder et flyselskab, som skulle have transporteret udviklingsministeren og hans embedsmænd fra den nyopførte regeringby Nay Pyi Taw til den gamle hovedstad, Rangoon, hvor den danske delgation havde en flyforbindelse til Bangkok i Thailand.

Da det gik op for Christian Friis Bach og hans følge, at flyet kan spores tilbage til den gamle junta, tog han en rask beslutning og valgte alternativet: en køretur i bil på knap fem timer, som betyder, at delegationen må tage en senere afgang til Bangkok end planlagt.

Udenrigsministeriet har under besøget i Burma været meget opmærksom på at undgå at bruge hoteller, fly og andre ting, som det gamle militærregime har aktier i. Men fordi der pludselig og uden for programmet var en mulighed for at få et møde med Burmas nye og reformorienterede præsident, var det ikke muligt at nå det oprindelige indenrigsfly.

Derfor havde en af ministrene i den ny regering været så venlig at stille et fly til rådighed, men det viste sig altså at være et fly, der kan spores tilbage til det gamle omstridte regime, og så valgte Christian Friis Bach at takke pænt nej.

Fredag d. 13. jan. 2012

Danmarks udenrigsminister, Villy Søvndal (SF), melder sig fredag eftermiddag i koret af dem, der hilser Burmas løsladelse af demokratiforkæmperen Min Ko Naing og 650 andre politiske fanger velkommen.

EU har også en mening

Burmas regering indgik torsdag en våbenhvileaftale med landets største og mest fremtrædende etniske oprørsgruppe, Karen National Union (KNU). (Den etnisk karenske gruppe har i mere end 60 år gjort modstand mod regimet i Burma.)

«Det er et modigt skridt og en yderligere bekræftelse af, at den reformkurs, som regeringen i Burma har valgt, fortsætter,» siger EU's udenrigspolitiske chef, Catherine Ashton.

Den tidligere vinder af Nobels fredspris, der har tilbragt det meste af de sidste to årtier i husarrest, før hun blev løsladt i 2010, takkede for den internationale støtte ved en prisoverrækkelse i New York.

«Burma er tæt på et gennembrud på vejen mod demokrati. Vi har endnu ikke set et gennembrud, men vi er godt på vej mod det, vi ser til venner som jer for at hjælpe os på denne vanskelige vej, der kan være fuld af forhindringer, som vi dog vil være i stand til at overkomme med jeres hjælp. Jeg ser frem til en tid, hvor Burma vil undergå en demokratisering, hvor det vil være muligt for os at indgå i hyppige og meningsfulde udvekslinger med vores venner i andre dele af verden,» sagde Suu Kyi.

Dark horses

Investeringer fra især Kina beløb sig til otte billioner i 2010. Således har verdens næststørste økonomiske stormagt store økonomiske og geopolitiske interesser i Burma. Indien og Thailand kæmper også for at få adgang til Burmas naturressourcer og presser derfor ikke styret i større grad politisk. Burma er dog i stigende omfang blevet en pinlig affære for ASEAN, efter at bl.a. EU har lagt politisk pres på den sydøstasiatiske organisation.

Strygejernet Than Shwe

En af grundene til forandringerne ligger i skiftet fra den benhårde præsident Than Shwe til Thein Sein, der har vist vilje til reformer. Ikke at Than Shwe er væk. Bestemt ikke.

En af de iagttagere, vi mødte, beskrev ham som et strygejern. Det er lykkedes at hive stikket ud, men strygejernet er stadig varmt, og kommer man for tæt på, brænder man sig. Men bag Than Shwe er der en kreds, der er noget mere vestlige i deres hjerter. Mange af dem er uddannet i Vesten, og de håber på at skabe et vestligt inspireret samfund. De ved, at der er brug for reformer.

En optøning er på vej, men kan man have tiltro til magthaverne?

«Foreløbig er reformerne kun ord i parlamentet. Vi mærker ingen forandring,» siger de ude i landet. Men alene det at ordene bliver sagt og formidlet, er et kæmpe fremskridt i det tidligere totalt lukkede land. De nye strømninger blev grundigt demonstreret ved en international mediekonference om presens fremtid i Burma i sidste uge. (Delvist finansieret af Danmark, Norge og Sverige).

Pressefolk, der aldrig tidligere havde kunnet gøre sig håb om et visum til det lukkede land, kom til Rangoon officielt inviteret af Informationsministeriet. Blandt dem repræsentanter for eksilpressen, for eksempel Toe Zaw Latt fra Democratic Voice of Burma. Som flere andre eksiljournalister havde han ikke sat sine ben i Burma i 23 år, fordi det ville have betydet omgående fængsling. Nu deltog han som officiel gæst. Han gik rundt med et smørret grin i en døs af begejstring.

Forhåndscensur fjernes

I det hele taget var konferencen præget af en nærmest løssluppen stemning som om proppen var taget af en flaske champagne. Det gjaldt ikke mindst departementschefen i Informationsministeriet, Ye Htut, som i sit indlæg gennemgik pressecensurens historie i Burma, siden militærdiktaturet kom til i 1962. Det var en lang og sørgelig opremsning af stadige stramninger, latteren bølgede gennem salen, da han i sin powerpoint-præsentation nåede året 1982 og tørt konstaterede: *«Da begyndte de også at rette stavfejl».*

Tiltro til magthaverne har udlandet dog ikke (endnu)

Efter mødet med præsidenten udtalte Clinton USAs udenrigsmister, at hun mener, det endnu er for tidligt at løfte sanktionerne mod landet. Men ethvert skridt, som regeringen tager, vil blive nøje vurderet og matchet, da vi ønsker, at politiske og økonomiske reformer får fodfæste.

Udtalelsen stemmer overens med de nordiske landes.

Den offentlige mening? *«Det er vigtigt for Burma, at hun kommer. Vi har for længe været afhængig af Kina, der bare tager vores naturressourcer og intet giver tilbage,»* tilføjer en anden.

«USA kommer med demokrati, og de har menneskerettigheder», udtaler en yngre munk, der deltog i munkeoprøret i 2007. Der har, lydt positive tilkendegivelser fra EU og USA, mens de store menneskeretsgrupper som Human Rights Watch og Amnesty International opfordrer til, at man ser tiden an.

Det gør jeg så, for umiddelbart er jeg i tvivl om, man vil nå et acceptabelt resultat, der er for mange bolde i luften, meget er skjult – hidtidige interessekonflikter er præget af jalousi – fanatikere, eller egocentriske personers grådige, gridske kræfters ageren kan være uovervindelige hindringer.

Det foreløbige resultat af valget afholdt den første april 2012

Mandag eftermiddag dansk tid bekræftede de statslige medier, at Aung San Suu Kyi er valgt ind i parlamentet. De officielle resultater ventes dog først offentliggjort i løbet af en uge.

Allerede i dag den anden april 2012 erklærer Aung San Suu Kyis politiske parti, Burmas Nationale Liga for Demokrati (NLD), at det har vundet 43 ud af de 44 pladser, der var på valg til parlamentet i Burma og at det er usædvanligt, at medlemmer af mit parti er glade på dette tidspunkt efter et valg. Dette er ikke så meget en triumf for os. Dette er en triumf for folket, ord og handlinger, der kan skade eller gøre andre kede af det, må undgås fuldstændigt. Jeg vil bede alle medlemmer af partiet om at sikre, at folkets sejr bliver en værdig sejr.

Glæde med et stænk af malurt

«Vi håber, dette er indledningen til en ny æra», sagde Aung mandag morgen dansk tid umiddelbart efter, at resultaterne løb ind til partiets hovedkvarter.

Iagttagere mener noget naivt måske, at det nuværende styre har brug for, at Suu Kyi kommer ind i parlamentet for at styrke regeringens legitimitet og for at få den vestlige verden til at lette sanktionerne og investere i landet.

Den matematiske virkelighed rykker ikke på magten

Burmas parlament har 664 pladse. Heraf har militæret på forhånd 25 %. 348 pladser er repræsenteret af medlemmer, der støtter militæret. Ud over Aung San Suu Kyis parti (NLD) opstillede 17 partier og 8 uafhængige kandidater.

Selv om hendes parti vandt samtlige 44 pladser ved suppleringsvalget, vil det ikke rykke ved magtbalancen i parlamentet. Suppleringsvalget bør opfattes som en test for, hvor langt Burmas militær og nye civile regering er parat til at gå i det reformarbejde, som blev indledt i fjor. Menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch giver heller ikke noget for dagens valg i Burma.

«Det er kejserens nye klæder. Det er et propagandanummer, der skal give Burma et bedre omdømme i omverdenen og på sigt få Vesten til at ophæve sanktionerne mod styret», siger Human Rights Watchs Lotte Leicht.

Det var ikke et frit valg

Organisationen påpeger blandt mange på følgende begrænsninger:

Partier og kandidater kunne ikke frit føre valgkamp. Partier, der har medlemmer, som er fængslet eller tilbageholdt af myndighederne, kan ikke deltage i valget. Der er i dag ca. 2.100 politiske fanger, og antallet er steget i de seneste par år.

Direkte valgsvindel

Oppositionspartiet i Burma, NLD, klager over, at der er blevet manipuleret med stemmesedlerne ved landets suppleringsvalg, der har været klager over, at der er smurt en form for voks over afkrydsningsfeltet for Suu Kyis parti, så krydset senere kan gnides af og stemmen annulleres. Det er sket overalt i landet. Et klagebrev er sendt til valgkommissionen. Der har været flere tilfælde af bøvl og ballade, døde mennesker på stemmesedlen og skud med haglbøsser efter kandidater.

Situationen i dag er, at vi må vente på resultater, der viser undertrykkernes vilje til at realisere et sandt demokrati – derfor er vi henvist til:

Wait and see.

Stikordsregister

A		Kuomintang	11, 127
Afghanistan	127	Kyat	8, 153
Anden Verdenskrig	37	L	
Angor Watt	41	Ledo-rute	38
Aung San General	11, 12, 57, 160	M	
Aung San Ky	11, 20, 57, 150, 154, 156	Mae Hong Son	127
B		Mandalay	11, 77
Bangladesh	152	Mao Formand	11, 129
Burmavejen	11, 38, 160	Mekongfloden	9
C		Murens Fald i 1989	150
Chiang Kai Shek	11, 127	N	
Christian Friis Bach	155	Narkotika	9, 85, 125, 153
Clinton præsident	148	Nobels fredspris	14, 58, 149, 159
D		P	
Den gyldne Trekant	9	Pol Pot	150
Den nationale Liga	14, 149	R	
Dødens Jernbane	39	Regntid – Tørtid	80, 139
F		Reinkarnation	145
Flygtningelejr	127, 128	Rovhugst	56
FN	151	S	
G		Sanktionspolitik	78
Gandhi	157	Shan folket	8, 26, 127
Guds hær	152	Sovjet	150
Guerilla-aktivitet	55	T	
H		Taliban	127
Himalay	86	Tiannempladsen	74, 150
HIV-AIDS	85, 151	Tvangsægteskaber	84
I		U	
Ikke - Vold	58, 157	Unesco	142
Irrawaddy	74	V	
K		Vieth Nam	89, 140
Karen folket	26	W	
Khmer riget	41	WHO	85
Krigsforbryderdomstol	148	Y	
Kulturrevolution	150	Yunnan	152

Kilder

Uddrag – klip fra TV – dagbladene Berlingske Tidende -- Information
Lonely Planet rejseinformation
Political resources on the Net
Amnesty International landerapporter
Human Rights Watch landerapporter
http://www.youtube.com/watch?v=mcQ8zMpthis&feature=player_detail-page
Lilian Staffes dagbog.
Hvor de ti bud ikke gælder og
Landet med de ulykkelige smil; Den Danske Burma Komité
A History of Modern Burma, Michael W. Charney, Cambridge
Aung San Suu Kyi, Mit Burma, Artikler, Gyldendal
NAGA, ET FOLK MELLEM INDIEN OG BURMA,
Hvem er de indfødte folk? IWGIA
REJSEN TIL JADELANDET, Mellempfolkeligt Samvirke